

INFORMAČNÍ BULLETIN ČESKOSLOVENSKÉHO ÚSTAVU ZAHRANIČNÍHO

1/2001

31. leden 2001

Vydává Československý ústav zahraniční, Karmelitská 25,
118 31 Praha 1 - telefon a fax 575 337 32, 575 337 34

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FILOZOFICKÁ FAKULTA

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze s hlubokým zármutkem oznamuje,
že dne 11. ledna 2001 zemřel ve věku 85 let

Univ. prof. Dr. Josef Polišínský, DrSc.

nositel Řádu Isabely Kastilské, nositel Řádu aztéckého orla, nositel Ceny Antonína Gindelyho, člen Rakouské akademie věd, člen Nizozemské akademie věd, nositel medaile Františka Palackého, významný český a evropský historik, jeden ze zakladatelů české moderní amerikanistiky, dlouholetý ředitel Střediska ibero-amerických studií FF UK, hostující profesor na více než dvaceti univerzitách v Evropě a obou Amerikách, autor desítek odborných monografií a edic dokumentů publikovaných česky, německy, anglicky a španělsky, autor stovek odborných studií, které otiškovaly od čtyřicátých let nejprestižnější historické časopisy celé euroamerické kulturní oblasti. Během svého pětadesátiletého působení na FF UK vychoval stovky historiků, archivářů a specialistů dalších oborů

Poselství předsedy ČSÚZ

*Vážení přátelé Československého ústavu zahraničního,
Vážení krajané,*

přeji vám všem v prvním roce nového tisíciletí hodně zdraví a spokojenosti. Totéž přeji i vašim rodinám. Děkuji vám za vše, čím jste přispěli k práci, kterou jsme v Československém ústavu zahraničním vykonali pro krajany v minulém roce.

Jsem rád, že se nám v uplynulém roce podařilo splnit stanovené úkoly a cíle, zejména koordinaci projektu s názvem „Socha T. G. Masaryka pro Mexiko“. Socha byla slavnostně odhalena 28. října 2000. Tento projekt byl zvláštní i tím, že pro realizaci sochy TGM byl jako spoluautor vybrán Magistrátem hl. m. Prahy místopředseda ČSÚZ pan Josef Vajce. Úspěšný byl i 28. ročník kurzu češtiny ČSÚZ pro krajany a různé projekty mate-

riální pomoci krajským spolkům pro vzdělávání a podporu kultury.

Velkou pomoc při konkrétních akcích nám poskytlo Ministerstvo zahraničních věcí ČR - odbor kulturních a krajských vztahů. Umožnilo nám to splnit některé z projektů podstatně rychleji a levněji.

Chtěl bych rovněž poděkovat panu senátorovi Milanu Špačkovi a členům Stálé komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí a panu poslanci Jiřímu Karasovi a členům Podvýboru zahraničního výboru pro styky s krajany PS Parlamentu České republiky za různé konzultace při vytváření filozofie spolupráce s krajany.

Pro rok 2001 jsme vymysleli řadu projektů, které výrazně mohou přispět ke zlepšení vztahů mezi krajany a občany České republiky. Věříme, že se nám podaří získat potřebné finanční prostředky, abychom mohli tyto projekty uskutečnit.

Děkuji všem členům Československého ústavu zahraničního, kteří ve svém volném čase pro krajskou problematiku vykonali nezastupitelnou

práci. V roce 2001 chceme pokračovat ve všech dosavadních a navázat nové pracovní a přátelské vztahy s krajany a krajanskými spolky ve světě a v České republice získat další příznivce, kteří se zapojí do realizace našich projektů.

V průběhu deseti let práce v Československém ústavu zahraničním jsem zažil mnoho setkání, ze kterých jsem se poučil o krajanské problematice a chtěl bych všem těm, kteří mi nezištně sdělili své poznatky, poděkovat. Zvláště děkuji svých nejbližším spolupracovníkům panu Josefu Kolínskému a paní Jarmile Kusové.

Přeji nám všem, abychom své záměry v činnosti ve prospěch krajanů dovedli do úspěšného konce.

*Jaromír Šlápota
předseda ČSÚZ*

O ČSÚZ jednou větou ...

- 15. ledna 2001 - navštívil ČSÚZ při cestě do vlasti zahraniční člen krajan JUDr. Daniel Borsuk. Přijal jej ředitel pan Josef Kolínský.
- 19. ledna 2001 - se představitelé ČSÚZ pánové Jaromír Šlápota, Josef Vajce, Josef Kolínský a JUDr. Antonín Pšenička zúčastnili ve Velké obřadní síni krematoria ve Strašnicích posledního rozloučení s čestným členem ČSÚZ panem profesorem PhDr. Josefem Polišenským, DrSc. U katafalku byla též kytice živých květin se stuhou s textem „Svému čestnému členu - Československý ústav zahraniční“.
- 24. ledna 2001 - přijali předseda a ředitel ČSÚZ předsedu Klubu T. G. Masaryka v Užhorodu pana Ivana LATKU. Jednali spolu o projektech vzájemné spolupráce.
- 24. ledna 2001 - zasedalo v Praze představenstvo Československého ústavu zahraničního.
- 31. ledna 2001 - se předseda a ředitel ČSÚZ zúčastnili jednání 23. schůze Podvýboru zahraničního výboru pro styky s krajany v budově Poslanecké sněmovny PČR.
- 31. ledna 2001 - se uskutečnila v Československém ústavu zahraničním přátelská beseda na téma „Současné Japonsko“

a perspektivy vzájemných japonsko-českých vztahů“. V křesle hosta usedl 1. tajemník velvyslanectví Japonska pan Akira SATO.

Událo se v České republice

- 20. prosince 2000 - Rada ČT jmenovala novým generálním ředitelem České televize Jiřího Hodače, což u části zaměstnanců vyvolalo vzpuru. Večerní zpravodajství bylo bezprecedentně na dvě minuty přerušeno a v ČT začala vážná krize.
- 20. prosince 2000 - rakouský prezident Thomas Klestil jednal na Pražském hradě s Václavem Havlem o Temelínu. Oba odmítli, že by blokády hranic byly žádoucím projevem svobody vyjádřit názor na jadernou elektrárnu.
- 20. prosince 2000 - americká investiční společnost Novus Holding ovládla pražskou firmu Walter, když získala 96 procent jejích akcií. Cílem Novusu je prosadit letecké motory z Walteru na americkém trhu.
- 21. prosince 2000 - olympijský vítěz v hodu oštěpem Jan Železný dostal na slavnostním večeru na pražském Žofíně křišťálovou korunu určenou nejlepšímu sportovci roku 2000.
- 21. prosince 2000 - Jaderná elektrárna Temelín dodala první elektřinu do sítě.
- 24. prosince 2000 - osmdesáté narozeniny oslavil Jiří Hanzelka, který s Miroslavem Zikmundem jako první na světě projel sériovým cestovním automobilem napříč Afrikou a dalšími kontinenty. Narozeniny oslavil v nemocnici, kde se léčí z následků dvou úrazů.
- 24. prosince 2000 - Josef Masopust (70) byl vyhlášen Fotbalistou století.
- 27. prosince 2000 - ČT1 a ČT2 přestaly večer vysílat. Diváci si mohli jen přečíst text, kterým ředitel Hodač vysvětlil, proč rozhodl vysílání zastavit.
- 27. prosince 2000 - mobilní telefon už má víc než 4,4 milióny Čechů. Od října se počet majitelů mobilu u nás zvýšil o milión.
- 27. prosince 2000 - na svůj čtrnáctý start v závodě Paříž - Dakar vyjel se svou tatrou pětinasobný vítěz této nejslavnější dálkové automobilové soutěže Karel Loprais.

- 1. ledna 2001 - odboráři z ČT vyhlásili stávkou. Svůj krok zdůvodnili nerozhodností všech, kdo jsou podle nich povinni a oprávněni řešit krizi v ČT.
- 1. ledna 2001 - u benzínových pump se začal prodávat pouze bezolovnatý benzín. Místo olovnatého speciálu je nyní k dispozici benzín, který místo olova obsahuje draselné soli.
- 1. ledna 2001 - vstoupilo v platnost zdražení plynu, elektřiny, vody a novela Zákoníku práce, podle níž i mladí do 33 let mají nárok na čtyřtýdenní dovolenou, omezují se přesčasy, pracovní týden se zkracuje na 40 hodin a zavádí se otcovská dovolená.
- 2. ledna 2001 - předsedové čtyř parlamentních stran ODS, ČSSD, KDU-ČSL a Unie svobody se nedohodli na řešení krize ČT.
- 3. ledna 2001 - Václavské náměstí zažilo největší masovou demonstraci od listopadu 1989. Demonstranti žádali odstoupení generálního ředitele ČT Jiřího Hodače, ale akce se změnila v ostrou kritiku politiků ODS a ČSSD.
- 3. ledna 2001 - opakované výběrové řízení na moderní hutnický komplex Poldi ocel na Dříně vyhrála firma Mossei International Holding, která za něj nabídla 404 milióny korun.
- 4. ledna 2001 - slavnostní představení Wagnerovy opery Tristan a Isolda v provedení Národního divadla zahájilo festival českých operních divadel OPERA 2001. Už pátý ročník festivalu proběhne v lednu a únoru.
- 4. ledna 2001 - předseda Sněmovny Václav Klaus vyhověl žádosti premiéra Miloše Zemana a vyhlásil v případě sporu o ČT stav legislativní nouze. Ten umožní schválení novely zákona o ČT během jediného dne.
- 4. ledna 2001 - zemřel objevitel možná revoluční metody v léčbě rakovinných nádorů Karel Foltýn. Bylo mu 70 let a odešel ve chvíli, kdy se rozhodlo o klinickém ověřování jeho metody.
- 5. ledna 2001 - český hokejový tým do dvaceti let obhájil titul juniorských mistrů světa. Ve finále v Moskvě porazila česká reprezentace Finsko 2:1 a navázala na svůj loňský titul ze Švédska.
- 5. ledna 2001 - Sněmovna přijala rezoluci, v níž vyzvala k odstoupení generálního ředitele ČT Jiřího Hodače. Pokud Hodač neodstoupí, vyzvala Radu ČT, aby ho na svém zasedání 8. ledna odvolala.
- 8. ledna 2001 - radnice v Hranicích na Přerovsku prohrála u Okresního soudu v Přerově spor s majitelkou hektarového pozemku ve zdejší průmyslové zóně. Ta odmítá pozemek prodat městu a tím blokuje stavbu závodu Philips na výrobu televizních obrazovek. Majitelka totiž požaduje za pozemek pětkrát více, než nabízí město.

- 9. ledna 2001 - fotbalista pražské Sparty Tomáš Rosický (20) přestoupil do německého klubu Borussia Dortmund za rekordní částku 25 miliard Kč (449 miliard korun). Smlouvu podepsal do 30. června 2006.
- 10. ledna 2001 - vláda oficiálně zahájila výběrové řízení na 24 nebo 36 nadzvukových stíhaček. Jde o největší zbrojní zakázku v historii české armády za 100 miliard Kč. Zbrojní podniky musí předložit nabídky do 31. května. Vítěz bude znám v říjnu.
- 12. ledna 2001 - první stoleté narozeniny v novém tisíciletí oslavila v ČR Josefa Skácelová z Prahy 6. Jejím receptem na dlouhověkost je: Chut' do života a neustálá aktivita.
- 13. ledna 2001 - Sněmovna schválila novelu zákona o České televizi, která mění mimo jiné způsob jmenování členů Rady ČT a jejich počet. Napříště by nikterak neměli být spojeni s politickými stranami. Nespokojení stávkující pracovníci ČT ale pokračovali v protestech.
- 14. ledna 2001 - veřejnost byla informována o zadržení Ivana Pilipa a Jana Bubeníka na Kubě, protože porušili zákon o pobytu cizinců. MZV poslalo protestní notu.
- 16. ledna 2001 - na 46,06 miliardy korun se prohloubil deficit státního rozpočtu ČR za loňský rok. Je to téměř o 11 miliard více, než schválila Sněmovna (35,2 miliardy). Uvedlo to v oficiálním prohlášení Ministerstvo financí ČR.
- 17. ledna 2001 - Česká republika zakázala dovoz živého skotu, hovězího masa a živočišných krmiv z Itálie. Kromě Řecka, Finska a Rakouska se už zákaz vztahuje na všechny státy Evropské unie.
- 17. ledna 2001 - Senát vrátil s připomínkami novelu zákona o ČT Sněmovně.
- 17. ledna 2001 - v Jaderné elektrárně Temelín byl odstaven reaktor prvního bloku na revizi kvůli vibracím, které se při nízkých výkonech objevovaly na přívodním potrubí.
- 19. ledna 2001 - v rámci incidentu s Kubou adresovalo MZV dopisy představitelům řady zemí se žádostí o pomoc při urovnání sporu a osvobození poslance Ivana Pilipa a Jana Bubeníka zadržovaných v havanském vězení. Napsat Fidelu Castrovi se chystal i premiér Miloš Zeman.
- 22. ledna 2001 - Karel Loprais vyhrál s tatrou po šesté závod Paříž - Dakar

- HBL -

Co, kdy, kde ...

- V Kanadě vyšla kniha s názvem NÁHLE ČESKÝM VELVYSLANCEM. Autorem je Jan Drábek a jak uvádí Kanadské listy jde o humoristický román o poměrech v české diplomacii.
- Ve Spojených státech amerických se v městě Omaze ve státě Nebraska setkali nositelé jména JANEČEK. Díky tomu se zahraniční člen ČSÚ a vydavatel Kanadských listů pan Mirko Janeček mohl setkat se 60 příbuznými.
- Dne 28. listopadu 2000 se konala v Praze již 4. konference Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Zasedání mělo jubilejní charakter, protože oslavilo 10. výročí vzniku Sdružení.
- Dne 10. prosince 2000 se konala v Miami na Floridě, USA, výroční schůze Amerického česko-slovenského kulturního klubu. Nově zvolený výbor má toto složení: předsedkyně paní Amelia CANALI, první místopředseda pan Jiří Lamberk, druhý místopředseda paní Mildred Vorel, tajemník pan Robert J. Petřík (dosavadní předseda) a pokladník pan Barney Voříšek. Zvoleným krajanům blahopřejeme.
- Dne 11. ledna 2001 oslavil své 80. narozeniny krajan Josef KOUTNÍK ve Vídni. Československý ústav zahraniční se připojil k četným gratulacím s přáním hodně štěstí a zdraví do dalších let a ještě hodně úspěchů v krajaňské činnosti.
- 14. ledna 2001 se konal ve Vídni Dětský maškarní ples škol spolku „KOMENSKÝ“.
- Dne 3. února 2001 pořádá Sdružení československých organizací metropolitního Chicaga, USA, 43. reprezentační ples.
- 10. února 2001 se bude konat ve Vídni Celomenšinový reprezentační ples.
- V polovině února oslaví své 100. narozeniny dlouholetý předseda Klubu seniorů v kanadském Montrealu pan ing. V. A. PAVELKA. Československý ústav zahraniční mu poslal k tomuto životnímu jubileu své blahopřání.
- Dne 22. února 2001 se bude konat ve Vídni mimořádná valná hromada Kulturního klubu Čechů a Slováků v Rakousku.

Výměna dopisů mezi ČSÚZ a ČNRA

Československá národní rada americká

ZALOŽENA 12. ÚNORA 1918 ČESKÝMI A SLOVENSKÝMI SLOŽKAMI AMERICKÝCH OBČANŮ

2137 Lombard Ave, Room 202, Cicero, IL 60604-2037 ■ USA

■ 708-656-1117 ■ Fax: 708-656-5611

Sjezd 2000

Vážený pane předsedo,

sešli jsme se, jako každý druhý rok, na sjezd; tentokrát ve významný den pro naše národy, 28. října. Naše organizace je již v 83. roku své působnosti.

Sjezd delegátů znovu potvrdil podporu demokratického vývoje v našich zemích a ideálů T. G. Masaryka, hlavního tvůrce Československého státu. Věříme, že máme společné cíle i v rámci vašich globálních zájmů.

Používáme této příležitosti poslat Vám pozdravy s přáním všeho dobra a dalších úspěchů ve Vaší záslužné práci.

Ludmila Šafus
Ludmila Šafus
jednatelka

John M. Richard
John M. Richard
předseda

Pan Ing. Jaromír Slápotka
předseda Československého
ústavu zahraničního
Karmelitská 25
118 31 Praha 1
Česká republika

PŘIDRUŽENÉ ORGANIZACE

American Friends of the Czech Republic ■ American Solid Organization ■ CSA Fraternal Life ■ Česká katolická jednota ■
Národní svaz českých katolíků ■ Slovenská katolícká jednota Spolu USA ■ Národní česká a slovenská muzejní a knihovna

PRO ZACHOVÁNÍ DEMOKRATICÝCH SVOBOD A NAŠEHO KULTURNÍHO DĚDICTVÍ

Československý ústav zahraniční

P. O. Box 95

Karmelitská 25, 118 31 Praha 1

Telefon, fax: 57 53 57 32, 57 53 57 34

V Praze dne 12. ledna 2001

č.j.: 7/2001

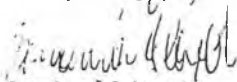
Vážení pane předsedo,
vážení paní tajemnice,

Děkujeme za Vaši zprávu ze sjezdu Československé národní rady americké, který se sešel 28. října 2000, a za ujištění, že sjezd delegátů znovu potvrdil podporu demokratického vývoje v našich zemích a ideálů T. G. Masaryka, hlavního tvůrce československého státu.

Jsme hrdí na to, že Tomáš Garrigue Masaryk stál u zrodu československého ústavu zahraničního v roce 1928 a snažíme se být toho hodní i v současnosti. Chtěli bychom Vás, vážení přítelé, ujistit, že máme a do své činnosti vkládáme vhodné ideály a cíle. Proto Československý ústav zahraniční například přijal přede dvěma roky úkol koordinace projektu s názvem "Socha T. G. Masaryka pro Mexiko", který je dnes již realitou. Socha T. G. Masaryka byla v Mexiko City slavnostně odhalena právě 28. října, v den konání Vašeho sjezdu.

Dovoluji i nám využít této příležitosti, abychom Vás jménem volených orgánů Československého ústavu zahraničního, i jménem svým, pozdravili a popřáli Vám a Československé národní radě americké mnoho úspěchů ve Vašich odpovědných a záslužných činnostech.

S přátelským pozdravem

Jaromír Sldpota
předseda

Josef Kolínský
ředitel

Vážení pan
John M. RICHARDS
předseda Československé
národní rady americké
C i e r o

Zemřel čestný člen ČSÚZ prof. PhDr. Josef Polišíenský, DrSc.

Dne 11. ledna 2001 zemřel ve věku 85 let významný český historik a emeritní profesor Karlovy univerzity prof. PhDr. Josef Polišíenský, DrSc.

Právě v prosinci 2000 profesor Polišíenský oslavil 85. narozeniny a při této příležitosti jej 15. prosince navštívili předseda ČSÚZ pan Jaromír Šlápota a ředitel pan Josef Kolínský aby mu předali blahopřejný dopis ČSÚZ, květiny a dárek - 2 lahve chilského vína. Pan profesor vyprávěl o své poslední cestě do USA v polovině minulého roku a předal nám pro informaci i záznam o této pracovní cestě, při níž navštívil archivy a sbíral materiál pro svou další práci. Nic nenavědčovalo tomu, že by rezignoval na věk a nevypadal nemocen. Naopak, byl plný plánů, a jak jsme ho znali, v besedě s představiteli ČSÚZ živě a věcně hovořil a jako z rukávu sypal data a fakta. Při rozloučení jsme si slíbili, že se brzy opět setkáme a budeme v rozhovorech na krajanská témata pokračovat.

Ano, Josef Polišíenský byl přítel krajanů a o této problematice také bádal a psal. Tato problematika jej přivedla do řad členů ČSÚZ a do funkcí ve správním výboru Československého ústavu zahraničního. Jak jsme podrobně napsali v Informačním bulletinu ČSÚZ č. 11/2000, v roce 1998 byl prof. dr. Josef Polišíenský jmenován čestným členem Československého ústavu zahraničního a bylo mu uděleno Čestné uznání za dlouholetou a obětavou práci ve prospěch ČSÚZ a krajanů ve světě.

Ve spojitosti s úmrtím odeslali představitelé ČSÚZ rodině zesnulého soustrastný dopis.

- JK -

Zemřela paní Emílie WELZLOVÁ - RŮŽIČKOVÁ

Dne 23. prosince 2000 zemřela v USA na Floridě ve věku 95 let významná krajská pracovnice paní Emílie Welzlová - Růžičková.

Emílie, za svobodna Vojtová, se narodila v USA 25. října 1905, tři roky poté, co její rodiče přišli z Čech do USA. Od mládí byla velmi aktivní v Sokole a později v dalších krajských sdruženích a klubech. Přes instruktorku cvičení se vypracovala až na náčelnici Sokola. Byla předsedkyní Sokola Havlíček - Tyrš v Chicagu. V Československé národní radě americké zastávala významnou

funkci tajemnice ústředního vedení. Její poslední funkcí bylo čestné předsednictví Amerického česko-slovenského společenského klubu v Miami na Floridě.

Emílie Welzlová - Růžičková cvičila ve vlasti na třech všesokolských sletech: 1934, 1938 a 1948. Nechyběla na žádné akci Sokola amerického. Osobně se setkala

s prezidentem Tomášem G. Masarykem, s prezidentem Edvardem Benešem a s ministrem zahraničních věcí Janem Masarykem. S delegací Sokola se při předposledním všesokolském sletu v roce 1994 setkala i s prezidentem Václavem Havlem. Po roce 1989 vlast navštěvovala pravidelně až do roku 1997.

Emílie Růžičková se stala 5. srpna 1991 zahraniční členkou Československého ústavu zahraničního a kdykoliv přiletěla do vlasti, vždycky jedna z prvních návštěv či setkání patřila Československému ústavu zahraničnímu. Na všeobecné výstavě v Praze v roce 1991 se osobně velmi angažovala při organizaci dílčích výstav o historii Sokola a v expozici Československé národní rady americké. Při oslavě 70. výročí založení ČSÚZ v roce 1998 jí bylo uděleno Čestné uznání za obětavou a dlouholetou činnost ve prospěch Československého ústavu zahraničního a krajanů ve světě.

Čest její památce!

Předseda a ředitel ČSÚZ zaslali krajskému spolku na Floridě soustrastný dopis.

- JK -

Obraz způsobu života čs. emigrace v literatuře

*Z vystoupení prof. PhDr. Antonína Měšťana na Konferenci
zahranických Čechů dne 2. října 2000*

Závěrečná III. část

Posrpnová vlna českého exilu se v textech, označovaných anglickým termínem „non fiction“, zabývala životem emigrantů dost obširně. Memoárové knihy dvou českých jazzových hudebníků, kteří se octli v exilu, líčí v závěrečných úsecích osudy svých autorů v cizině. Jiří Traxler v knize „Já nic, já muzikant“ z roku 1980 popisuje zážitky v Kanadě, kde se mu nepodařilo uchytit se jako hudebník nebo jako skladatel. Kamil Běhounek vydal v roce 1986 vzpomínkovou knihu „Má láska je jazz“, v níž v závěru vylíčil, jak se mu nakonec podařilo dobře se uplatnit v západním Německu jako jazzový hudebník. Známý komik Jára Kohout odešel do exilu dlouho před srpnem 1968, teprve v roce 1977 však vydal své paměti v knize „Hop sem, hop tam“. V ní podrobně popsal také život a činnost exulanta v několika zemích svobodného světa.

Vladimír Škutina vydal v roce 1989 knihu „Český šlechtic František Schwarzenberg“. Ze Škutinových rozhovorů s tímto šlechticem, žijícím celá desetiletí v exilu, se ovšem nedovíme jen o Schwarzenbergových osudech exulanta - kniha líčí také život české šlechty ve vlasti v první polovině 20. století.

Ota Ulč, který uprchl z Československa v roce 1959, vydal až v roce 1985 román s exulantskou tematikou „Špatně časovaný běželec“. Nejen tímto románem, ale také svými knihami „non fiction“ se vlastně přiřadil až k posrpnové vlně exulantů. Jeho zážitky cestujícího exulanta po exotických zemích konfrontovaly situaci v komunistickém Československu, ve Spojených státech a v dalších zemích. Byly to cestopisy „Náš člověk v Indii a na Ceyloně“ z roku 1976, „Bez Čedoku po Pacifíku“ z roku 1980 a „Bez Čedoku po Jižní Africe“ z roku 1988.

Pavel Tigrid, pouňorový exulant, v knize z roku 1974 „Politická emigrace v atomovém věku“ nepodlehł pokušení teoretizovat pouze o osudech a vyhlídkách českého exilu. Přesto je v jeho knize možné najít srovnání české pouňorové a posrpnové exilové vlny, přičemž zřejmě přecenil význam pouňo-

rově a nedocenil význam posrpnové vlny. Z dnešního hlediska se podivně vyjímá autorova teze, podle níž tzv. Západ a tzv. Východ se budou postupně sblížovat. To patrně mělo dát naději exulantům ze střední a východní Evropy buď na návrat domů nebo na možnost beztravných návštěv exulantů v zemích původu.

Poúnorový exulant Jožka Pejskar vydal v letech 1982 až 1989 ve třech svazcích dílo „Poslední pocta“. Je to důležitá práce biografického zaměření, shrnující údaje o významných českých exulantech, kteří v cizině zemřeli. Karel Hvižd'ala, který v letech 1967 - 1968 studoval politické vědy v Moskvě a do západního Německa se vystěhoval v roce 1978, vydal v roce 1981 knihu „České rozhovory ve světě“. Po krátkém pobytu na tzv. Západě pohotově sepsal na základě rozhovorů s dvaceti českými exilovými autory tuto publikaci.

Na záslužnou bibliografii Antonína Kratochvila z roku 1968, shrnující žeň tzv. poúnorové vlny českého exilu, navázaly dvě publikace v době trvání tzv. posrpnové exilové vlny. Ludmila Šeflová začala uveřejňovat svou neobyčejně pečlivou „Bibliografii literatury vydané českými a slovenskými autory v zahraničí“ v roce 1987. Tehdy shromáždila údaje od roku 1948 do roku 1987 a v této bibliografické práci pak pokračovala. Bez pomůcek od Ludmily Šeflové není myslitelná jakákoli práce, zabývající se publikacemi českého exilu od roku 1948 do roku 1989. Významný byl také „Slovník českých spisovatelů“, který vydalo nakladatelství 68 Publishers v roce 1982 jako společné dílo opozice ve vlasti a českých exulantů. Slovník přinášel mj. údaje o exilových autorech a jejich publikacích z let 1948 až 1979 a stal se vítanou příručkou jak pro exilovou veřejnost, tak i pro opoziční kruhy ve vlasti.

Snad nebude neskromné zmíním-li se také o svých dvou publikacích. V roce 1984 - vlastně až v březnu 1985 - vyšla má příručka „Geschichte der tschechischen Literatur im 19. und 20. Jahrhundert“ v Kolíně nad Rýnem a v roce 1987 pak její pozměněná česká verze pod názvem „Česká literatura 1785 - 1985“ v nakladatelství 68 Publishers. Obě publikace pojednávaly také o exilových autorech a o dílech českého exilu od roku 1948 do začátku 80. let. Obě knihy byly brzy rozebrány a splnily svou úlohu jak mezi česky čtoucími zájemci, tak také mezi těmi, kdo neuměli česky, mohli však číst německy.

*

*

*

Z jistě neúplných údajů, které jsem uvedl, vyplývají některé závěry. Především je zřejmé, že autoři tzv. poúnorové vlny českého exilu se vlastně vyhnuli ve svých beletristických dílech problematice života českého exilu po únoru 1948. Spisovatelé, kteří přišli do exilu po srpnu 1968, věnovali část

své beletristické tvorby vyličení života českých exulantů. Jaroslav Vejvoda se v exilu zabýval vlastně jen psaním beletristických děl o problémech českých exulantů ve Švýcarsku z doby po srpnu 1968. Českým exulantům na severoamerickém kontinentu se ve svých literárních dílech věnovali Josef Škvorcký, Jan Beneš, Jan Drábek a Jan Novák. Milan Kundera líčil život českých exulantů ve Francii a zčásti ve Švýcarsku. U Vlastimila Třešňáka se jedná o osud českých emigrantů v Německu. Snadno zjistíme, že četné země, kam přišli od roku 1948 do roku 1989 čeští političtí emigranti, nejsou v této exilové literatuře zastoupeny. Především proto, že v nich nežili čeští exiloví spisovatelé. A tak není vyličen život českého exilu například v Rakousku, v Itálii, ve Skandinávii či v Austrálii a na Novém Zélandu.

Po srpnu 1968 mohli občané komunistického Československa zřídka a s velkými obtížemi cestovat na tzv. Západ. Přijížděl jich však přece jen značný počet. Mezi nimi byli příbuzní a známí českých exulantů a také českých exilových spisovatelů. Nepřekvapuje tedy, že v dílech exilových autorů dochází často ke konfrontaci názorů přichozích z komunisty ovládané vlasti s názory svých partnerů a v literárních dílech jsou názory návštěvníků z vlasti někdy ironizovány nebo je odsuzován jejich na obdiv stavěný cynismus. Exiloví autoři přitom neidealizují život v českých krajanských koloniích, otevřeně líčí mazanost a cynismus četných emigrantů. Zcela určitě jich hodně nepřišlo na Západ z politických důvodů - a někteří z nich se poměrně brzy snažili s úspěchem takzvaně si upravit vztah k normalizačnímu režimu v Praze a mohli pak zajíždět do českých zemí. Je známo, že mezi příslušníky tzv. pouňorové vlny a exulanty příšlymi po srpnu 1968 nevládla všude zrovna idyla. Do literárních děl, líčících život exulantů posrpnové vlny, se však tento problém nedostal - pouňorová emigrace v těchto literárních dílech prostě chybí. Je příznačné, že život posrpnové emigrace je líčen podle pravdy jako hmotně úspěšný. Po roce 1968 byl už na tzv. Západě blahobyť, na němž se podíleli i čeští exulanti.

Dnes mají díla českých exilových spisovatelů s tematikou života českého exilu jen malou naději na čtenářský úspěch. A budou-li některá tato díla znovu vydávána a čtena, pak proto, že zaujmou svými uměleckými kvalitami, nikoli námětem. Bude to tak v pořádku. Dějiny čtyřicetiletého českého politického exilu z 20. století se stanou po roce 2000 definitivně jen malým výsekem českých národních dějin. Všichni - i my, někdejší exulanti - si přejeme, aby už nikdy nevznikl žádný český exil a aby už nikdy nevycházely knihy nových českých exilových autorů. Exil není žádná slast. A o tom svědčí i ty knihy našich exilových autorů, které podávají obraz způsobu života emigrace.

Převzali jsme z domácího tisku

Jaké nové české filmy letos uvidíme?

První z letos uvedených snímků, debut Davida Beránka nazvaný 24, si odbyl premiéru minulý

tyden. Hned ten další bude přímo k „sežrání“. Režisér Jan Švankmajer už poslal svého **Otesánka** na zkušenou do světa, líbil se festivalovému publiku v Benátkách i divákům v USA.

Další premiéra je „také“ pohádková. Režiséra Zdeňka Trošku navnadil divácky úspěch pohádky **Z pekla štěstí** (vidělo ji přes 400 000 diváků) a 1. února uvede do kin **Z pekla štěstí 2**

Po pětileté pauze vyplněné natáčením reklam a videoklipů se k celovečernímu filmu vrátil režisér Filip Renč. Jeho **Rebelové**, k nimž napsal scénář spolu se Zdeňkem Zelenkou, čerpají z nepříliš bohaté tradice českého filmového muzikálu a navazují tam, kde je z toho brát, tedy v šedesátých letech.

Jako „hořkou love story“ charakterizoval svůj druhý celovečerní snímek **Paralelní světy** režisér a scenárista Petr Václav (Marian).

Celovečerního debutu režiséra a scenáristy Marcela Bystroně nazvaného **Cabriolet** se ujala v roli producentky Olga Dabrowská.

Právě v těchto dnech dokončuje ve střížně snímek **Vyhánění z ráje** Věra Chytilová.

Nesporně neočekávanějším projektem sezony je **Tmavomodrý svět**, který pod hlavičkou stejnojmenné produkční společnosti právě dokončuje režisér Jan Svěrák. Na snímku pracuje stejný realizační tým jako na oscarovém **Koljovi**. Hlavní roli pilota Františka Slámy, který se po okupaci Československa přihlásí k Britskému královskému letectvu, aby jej po válce stihl obvyklý osud nepohodlných západních letců, psal scenárista Zdeněk Svěrák přímo pro Ondřeje Vetchého. Jeho hereckými partnery jsou Oldřich Kaiser, debutující Kryštof Hádek, Linda Rybová, Němec Hans Assmann (hrál například v **Schindlerově seznamu**) a dva Britové Charles Dance (**Vetřelec 3**, **Hillary** a **Jackie**) a Tara Fitzgeraldová (Angličan, který vylezl na kopec).

V malé roli by se měl objevit i Zdeněk Svěrák. „Protože v té době byli příslušníci RAF bezvousí a on se nechtěl nechat oholit, hraje indického člena RAF, který v jednom záběru projede na kole.“ říká o obsazení svého otce režisér.

Pro film bylo vyrobeno pět dokončených modelů letadel Spitfire. Natáčelo se převážně na bývalém vojenském letišti u Máchova jezera, ale také v někdejší vile barona Rothschilda nedaleko Ostravy. Kvůli bojovým scénám nad mořem putoval štáb do Jihoafrické republiky. Premiéra filmu, jehož rozpočet překročil závratnou sumu 6 milionů USD, je stanovena na 17. května.

Darina Křivánková

LIDOVÉ NOVINY Čtvrtek 18. ledna 2001

DĚTSKÉ LETNÍ TÁBORY

- zdravý pobyt v krásné přírodě
- rekreace, výlety, koupání
- posezení u táboráku a dobrá zábava
- diskotéky a maškarní rej
- nová přátelství
- upevňování znalostí cizích jazyků
- zábavný a poučný program "Cesty za poznáním"

Jako každoročně (již jedenáct let) jsou pro děti od 8 do 15 let připraveny na období letních prázdnin 2001 dětské tábory. Zdravý pobyt v krásné přírodě je spojen s rekreací, vycházkami, exkursemi, koupáním a jiným sportováním, posezením u táboráku a dobrou zábavou, ale i s programem upevňování znalostí cizích jazyků (angličtina nebo němčina) netradiční a zábavnou formou. Pro ty děti, které si chtějí od jazykové výuky "odpočinout", je připraven zábavný a poučný program "Cesty za poznáním".

Tábory jsou situovány do známých rekreačních oblastí ČR a zájemci si mohou vybrat zda se zúčastní jednoho nebo více turnusů. Turnusy jsou osmidenní nebo patnáctidenní - vždy od soboty do soboty v době od 30. 6. do 25. 8. 2001.

"Jazyková výuka" je prováděna moderní hrou formou pod vedením zkušených mladých lektorů. Děti jsou rozděleny do skupin s ohledem na jejich předchozí znalosti a jazykovou vyspělost v angličtině nebo němčině. V žádném případě nejde o výuku ve školském pojetí, ale o zábavnou formu procvičování daného jazyka při denním programu tábora, hrách, soutěžích, zábavě apod.

Děti, které nebudou chtít být zařazeny do skupin pro "jazykovou výuku", budou mít připraven program "Cesty za poznáním". Tento zábavně-vzdělávací program jim rozšíří znalosti z mnoha oborů (dějepisu, zeměpisu, astronomie, ekologie, aj.) a poskytne jim mnoho potřebných praktických rad a zkušeností.

Cena za osmidenní pobyt - 2180,- Kč zahrnuje ubytování, celodenní stravování, program tábora ("výuka jazyků" nebo zábavný a poučný program "Cesty za poznáním"), pedagogický dozor, zdravotní dohled apod.

Cena za patnáctidenní pobyt činí 4150,- Kč.

Letos zveme děti opět do oblíbeného dětského tábora Míreč.

Klasický dětský tábor na okraji jihočeské vesničky Míreč asi 10 km od Blatné obklopený lesy s bohatou úrodou lesních plodů (borůvky, houby) na břehu říčky Lomnice a nedaleko rybníka Labuť. Děti budou ubytovány v dřevěných chatkách. V hlavní zděné budově je prostorná jídelna, stylová společenská místnost, klubovna s pingpongem a bufet. V areálu tábora je hřiště na malý fotbal, volejbal, malý plavecký bazén a ohniště.

Příhlášku Vám na požádání zašle Akademie J. A. Komenského

Březinova 21, 186 00 Praha 8, tel. 02/2318949, 02/2318967, fax 02/2318979
http://www.akademie-kurzy.cz e-mail: akademie@netforce.cz

Varhaník ze Skutče

Cleveland - Museum of Art. Jedno z nejdůležitějších muzeí umění ve Spojených státech. Když jsme stáli v prostorném vestibulu, právě tam přijížděla skupina vozičkářů ...

My však čekali na někoho jiného. Přišel včas, srdečně nás uvítal a seznámil nás s clevelandským kulturním skvostem.

Pan Karel Paukert ze Skutče. Současný šéfkurátor hudebního oddělení clevelandského muzea umění. V místním deníku The Plain Dealer, který vychází v nákladu milionu výtisků, byl otištěn rozsáhlý článek o tomto Čechovi s nadpisem „Hudební velvyslanec spojuje dva kontinenty“.

Paukert studoval hru na varhany a hoboj na pražské konzervatoři a později v Belgii. V roce 1961 dostal povolení hrát v zahraničním orchestru na Islandu a po třech letech byl pozván k varhannímu recitálu do Chicaga. Poté se rozhodl zůstat ve Spojených státech a začal vyučovat na Washingtonské univerzitě v St. Louis.

Karel Paukert je velmi známým a uznávaným varhaníkem v USA. Často vystupuje i pro krajany a nejednou koncertoval se svou japonskou manželkou sopranistkou Noriko Fuji v pořadech Night in Old Bohemia.

Po pádu komunismu v Československu navštívil svou vlast několikrát. Byl členem komise mezinárodní varhanní soutěže v Praze a sám v rámci Pražského jara 2000 měl varhanní koncert v chrámu sv. Jakuba. Propaguje českou hudbu a zve české hudebníky ke koncertům v USA.

Teprve nyní se mu dostává uznání i v jeho rodné zemi. Sám o sobě napsal: „Jako mnoho jiných Čechů jsem tím, kdo přišel do Ameriky pouze s kufříkem realizovat své sny ... Velice mě potěšilo přijetí u pražského primátora ... Je to milé pro kluka z malého městečka, že něčeho dosáhl a jeho činnost je oceňována i ve vlasti ...“.

- St -

Úryvek z knihy

Jan Baroš

***Čechoslováci na březích Gangu
od prvopočátku až po dnešní dobu***

Vydáno v roce 1946 Československým národním sdružením v Indii

Část první: První Češi a Slovinci v Indii

Až donedávna byla Indie pro průměrného Evropana zemí celkem málo známou. Obrovský trojúhelníkový poloostrov jižní Asie byl světem sám pro sebe, na severu oddělen od ostatní pevniny himalajskými velehorami a stepí, na jihovýchodě a jihozápadě chráněn vlastním oceánem.

Již staří Řekové a Římané marně toužili po Indii. Ohlas jejich tužeb zahalil tuto zemi mlhami legend, jejichž tajuplnost zvýšilo vyprávění benátského obchodníka Marco Pola.

Kryštof Kolumbus, hledaje cestu do Indie po moři od západu, objevil Ameriku, kde původním domorodcům zůstalo pojmenování Indiáni. Teprve dne 20. května 1498 přistál na březích Indie Portugalec Vasco de Gama, čímž tuto zemi přiblížil Evropě a pro Portugalce otevřel do Indie bránu od moře. Holanďané a Francouzi následovali. Historie Indie zaznamenává novou éru, když Britové přemohli všechny ostatní deroucí se tam námořní státy a Velká Británie zůstala tu jako vládce.

Přes vzrůstající evropský vliv nebyla Indie nikdy vhodnou zemí pro kolonizaci. Pro vystěhovalce z Evropy, pro zakládání nových osad a pro rozkvět nových existencí schází tu základní podmínky: Orná půda jest přeplněna domorodým obyvatelstvem, rapidně se množícím, počet obyvatel Indie vzrůstá průměrně ročně o čtyři miliony. Průmysl jest v začátcích, podnebí nepříznivé, životní podmínky naprosto rozdílné od Evropy. K tomu přistupují důvody rasové a jiné.

Čechoslováci, kteří přišli do Indie, nebyli vystěhovalci, mající v úmyslu se tam usaditi, jako na příklad v Americe, ve Francii a jinde. Ve středověku to byli hlavně misionáři, které zavál do Indie osud. Později přicházeli sem jednotlivci nebo jednotlivé skupiny za určitým úkolem či cílem, většina jen na dobu přechodnou - techničtí a komerční odborníci, učenci a cestovatelé.

Stopy po prvních Čechách a Slovincích v Indii jdou zpět až do 16. a 17. století, do dob bojů mezi evropskými námořními mocnostmi o nadvládu. Byli

to především kněží a misionáři, kteří tu rozsévali boží pravdu slovem i skutkem, především ale příkladem vlastního života. Křesťanské obyvatelstvo jihoindického domorodého státu Travancore podnes vzpomíná s vděčností českého kněze, který v 18. století postavil tam několik kostelů a s výkladem Písma v jejich vlastní řeči současně učil lépe obdělávat půdu. V Barisalu (okres v jižním Bengalu) jest několik vesnic úplně křesťanských s kostely a návsemi jako u nás doma - dílo několika misionářů, z nichž jeden prý byl „Bohemian“. Podobné památky působení českých misionářů jsou v Jubbulpore ve střední Indii a na Madrasu.

V arcibiskupském archivu v Goa, portugalské provincii západní Indie, jsou uloženy dokumenty o působení pátera Karla Přikryla (nar. 1718 v Praze) člena řádu Ježíšova, který tam byl vyslán řádem roku 1749. Páter Přikryl byl vážen pro svou učenost a život příkladný. Po zrušení řádu byl vězněn šest let v Lisaboně, obviněn z činnosti proti portugalské správě v Goa. Když jeho nevina byla prokázána, vrátil se zpět do Čech, kde roku 1785 zemřel v Hradci Králové. Během svého působení v Indii sepsal „Gramatiku řeči Kanárské, již mluví národové Gvarští“ a také „Listy“, poučující o Goa, a o poměrech, zřízení a mravech v Indii. Bohužel jeho spisy nebyly vydány tiskem.

Dne 1. srpna 1788 pozdě odpoledne vplula do doků jihoindického přístavu Madrasu, na něž vysoké zdi pevnosti svatého Jiřího vrhaly dlouhé stíny, loď. Byl to třístěžník britské Východoindické společnosti „Metcalf“. S posádkou a hrstkou cestujících vystoupil z lodi také český jezuita - otec Augustin.

Lodní deník Metcalfu se zmiňuje, jak loď zastavila u mysu Dobré naděje pro čerstvou potravu a sladkou vodu, a jak kapitán proti všem předpisům dovolil, aby na palubu vstoupil nový cestující, otec Augustin. V červnu 1788 byla loď zachváčena v Indickém oceánu monsunovými boufkami. Během těch několika kritických dnů, kdy osud lodi i posádky byl v sázce v boji s rozkacenými živly, náš zbožný krajan na palubě lodi pomáhal vykonávat ty nejhrušší záchranné práce a rozséval odvahu a důvěru v Prozřetelnost.

O otci Augustovi se zmiňuje ve svém deníku Henry Sewel Esquite, úředník Východoindické společnosti v Madrasu. Zanícený kněz, cele oddán svému apoštolskému poslání, brzy získal náklonnost celé madraské evropské kolonie. Bylo to v době řeží mezi britskou kolonií v Madrasu a francouzskou v Pondichery, a když ve vnitrozemí vzplály marathské války. Otec Augustin, dopřáv si několika týdnů odpočinku v Madrasu, rozhodl se odejít do vnitrozemí, obracet domorodce na víru křesťanskou. Byl varován. Než v asketickém zanícení křesťanskou láskou a znamením kříže hodlal čelit nástrahám přírody i lidí. V listopadu 1788 opustil Madras, putuje pěšky sám na severozápad.

Odchodem z Madrasu končí všechny stopy po otci Augustinovi.

Dlouhou dobu kolovaly městem divoké pověsti o jeho mučednické smrti. Jest však pravděpodobnější, že otec Augustin podlehl některé z tropických nemocí, proti nimž nebyl nikterak chráněn.

Až v srdci himalajských velehor severní Indie jsou podnes znatelné stopy po apoštolském působení českých kněží v minulých stoletích. Asi sedmdesát mil severozápadně od Darjeelingu, himalajského letoviska Bengalu, stranou Mount Everestu, jest jakoby přilepen k srázu Singhalia tibetský klášter - monastýr. Oranžově oděni lámové vyzývají zvony a obrovskými fujarami věřící na rozsáhlé stráni, aby vzdali poctu Nevyššímu, jehož přítomnost jest tam tak zřejmá.

Když přesvědčíte mlčenlivého průvodce, který rozumí, ale nemluví anglicky, a který, div divoucí! nežádá bakšiš, že jste Čechoslovák, ukáže Vám na kopci na druhé straně ráztoky světlý bod. Jest to bílý náhrobek, chorten.

Tam odpočívá tvůj krajan, procedí bezbarvě skrze zuby.

Jak to, diví se cestovatel, vždyť je to náhrobek vysokého tibetského kněze?!

Ano, tam spí náš Moudrý Bílý láma, Bohemian.“

Kulatá a polokulatá výročí v krajaňském kalendáři - únor 2001

6. února 1921 - před 80 lety - byla otevřena česká škola v bulharské Horní Orechovici.
14. února 1881 - před 120 lety - se v Chlumanech na Prachaticku narodil František ČECH - VYŠATA, který měl přídomek „krajánek z pamp a Chaka“. Cestoval po zemích Jižní Ameriky, aby zapomněl na své neštěstí v lásce, 24 let v ní hledal zapomnění, aniž je našel. František Čech - Vyšata celkem třikrát vycestoval a poznával a popsal Argentinu, Brazílii, Chile, Bolívii, Peru, Ohňovou zemi. Vydal trojdílný cestopis V žáru pamp, Divokým rájem a Z tajů Kordiller, v rukopise zůsta-

ly Paměti z domova i z ciziny, v roce 1927 vyšel cestopis Patnáct let v Jižní Americe a v r. 1936 cestopis Středem Jižní Ameriky. Pokud byl v zemích Jižní Ameriky, stýkal se a spolupracoval s krajany a aby se uživil, krajánkoval. Jeho družnost, veselost, dobrosrdečnost, laskavost a přímost mu všude otevíraly dveře i srdce. Když byl doma ve vlasti, psal a vydával cestopisné a dobrodružné články. Psal do Vídeňských Dělnických listů, do Turistického obzoru ve Vídni, doma do časopisu Československá emigrace, vydávaného Masarykovou akademií práce. Dále psal pro časopisy Širý svět, Nová Praha, Národní politika a další doma i ve světě. Zemřel ve vlasti 3. října 1942 pravděpodobně v Nové Vsi u Sobiňova na Chotěbořsku.

14. února 1906 - před 95 lety - se narodila v Moskvě sedminásobná mistryně světa v šachu z let 1927 - 1944 Češka Věra MENČÍKOVÁ. Zahynula 27. června 1944 při německém náletu na Londýn.
19. února 1881 - před 120 lety - vznikl v 15. vídeňském okrese kroužek „Vlastenecká Omladina pro podporu školského spolku Komenský“. Nový krajanský spolek měl první své stanovy schváleny 8. 12. 1885 a první ustavující schůze spolku se konala 3. ledna 1886. Později se spolek transformoval jako čtenářsko-zábavní a dnes je to ochotnický divadelní spolek. Současným předsedou Vlastenecké Omladiny je pan Josef BOČEK. Ve Vlastenecké Omladině je aktivně zapojena i jeho manželka a obě děti.
24. února 1951 - před 50 lety - byl založen v Sarajevu Svaz Čechů Bosny a Hercegoviny. V současnosti Svaz nahradily jiné krajanské spolky s názvem Česká beseda, které působí v Sarajevu, Banja Luce a v Nové Vsi. Jinak jsou krajané organizováni též ve Společnostech přátelství v Sarajevu, Zemici a Tuzle.

Heslo krajaanského slovníku

KLUB - Kulturní měsíčník Čechů a Slováků v Rakousku

Vyšel poprvé ve Vídni v roce 1975 jako bulletin exilového sdružení s názvem Kulturní klub Čechů a Slováků v Rakousku. Tento krajaanský spo-

lek byl ve Vídni založen rok předtím krajaany z emigrační vlny Čechů a Slováků po srpnu 1968. Až do roku 1984 měl časopis formát A5 a jednalo se de facto o kopírovaný strojopis. Čtyřstránkový bulletin nesl až do března 1988 název shodný s názvem spolku. Současný název nese od dubna 1988. Dnešní podobu - formát A4 a grafické uspořádání dostal časopis od roku 1984.

Až do roku 1998 vycházel KLUB v rozsahu dvanácti stran a počínaje 19. ročníkem (leden 2000) se změnilo grafické řešení obálky časopisu. Dnes má KLUB rozsah třiceti dvou až čtyřiceti čtyř stran. Od té doby také vychází na křídovém papíru.

Od samého počátku až do roku 1995 byl odpovědným redaktorem časopisu Mgr. Přemysl JANÝR, bývalý pražský novinář, po roce 1990 též šéfredaktor Práva lidu. Přemysl Janýr byl současně předsedou kulturního klubu a proto i po jeho odchodu/úmrťi byl odpovědným redaktorem časopisu vždy předseda krajského spolku. V současnosti je to ing. Helena BASLEROVÁ.

V letech 1983 - 1985 se na redakční práci podílela Zuzana Richterová.

Obsahově tvořily páteř časopisu od jeho založení zprávy z Československa, dále informace o aktivitách Kulturního klubu a o krajské problematice vůbec. Zejména po roce 1990 je velká část článků převzata z čs. tisku. Časopis má rubriky: z české a slovenské Vídně, kultura, ekonomika, události, rozhovor, sport a zajímavosti. Časopis tak nabízí všem vrstvám krajanů v Rakousku přítomný pohled na události v České republice, Slovenské republice i v Rakousku obecně a konkrétně v české a slovenské Vídni.

Vydávání časopisu je dnes hrazeno z dotace, kterou dostává KLUB od Úřadu spolkového kancléřství pro podporu menšin v Rakousku a z příspěvků odběratelů. Náklad časopisu činí 2000 výtisků.

V roce 2001 blahopřejeme k narozeninám členům a kandidátům volených orgánů ČSÚZ a dalším členům a přátelům ČSÚZ:

- 1. února - panu Jaroslavu KLAPKOVI z Prahy
- 4. února - panu Albertu ČERNÉMU z Prahy
- 11. února - panu ing. Rudolfu RICHTERKOVI z Ostravy
- 19. února - panu JUDr. Miloslavu VÝBORNÉMU z Chrudimi

Všem jmenovaným přejeme hodně štěstí, zdraví, pohody a úspěchů v práci i v osobním životě. Všem děkujeme za přízeň a podporu činnosti Československého ústavu zahraničního.

Obsah:

Poselství předsedy ČSÚZ	1
O ČSÚZ jednou větou	2
Událo se v České republice	3
Co, kdy, kde	6
Výměna dopisů mezi ČSÚZ a ČNRA	7
Zemřel čestný člen ČSÚZ prof. PhDr. Josef Polišínský, DrSc.	9
Zemřela paní Emilie WELZLOVÁ - RŮŽIČKOVÁ	10
Obraz způsobu života čs. emigrace v literatuře <i>Z vystoupení prof. PhDr. Antonína Měšt'ana na Konferenci zahraničních Čechů dne 2. října 2000 (Závěrečná III. část)</i>	11
Převzali jsme z domácího tisku	14
Varhaník ze Skutče	16
Úryvek z knihy <i>Jan Baroš: Čechoslováci na březích Gangu od prvopočátku až po dnešní dobu Část prvá: První Češi a Slováci v Indii</i>	17
Kulatá a polokulatá výročí v krajaňském kalendáři - únor 2001	19
Heslo krajaňského slovníku <i>Klub - Kulturní měsíčník Čechů a Slováků v Rakousku</i>	21
Blahopřejeme k narozeninám	23